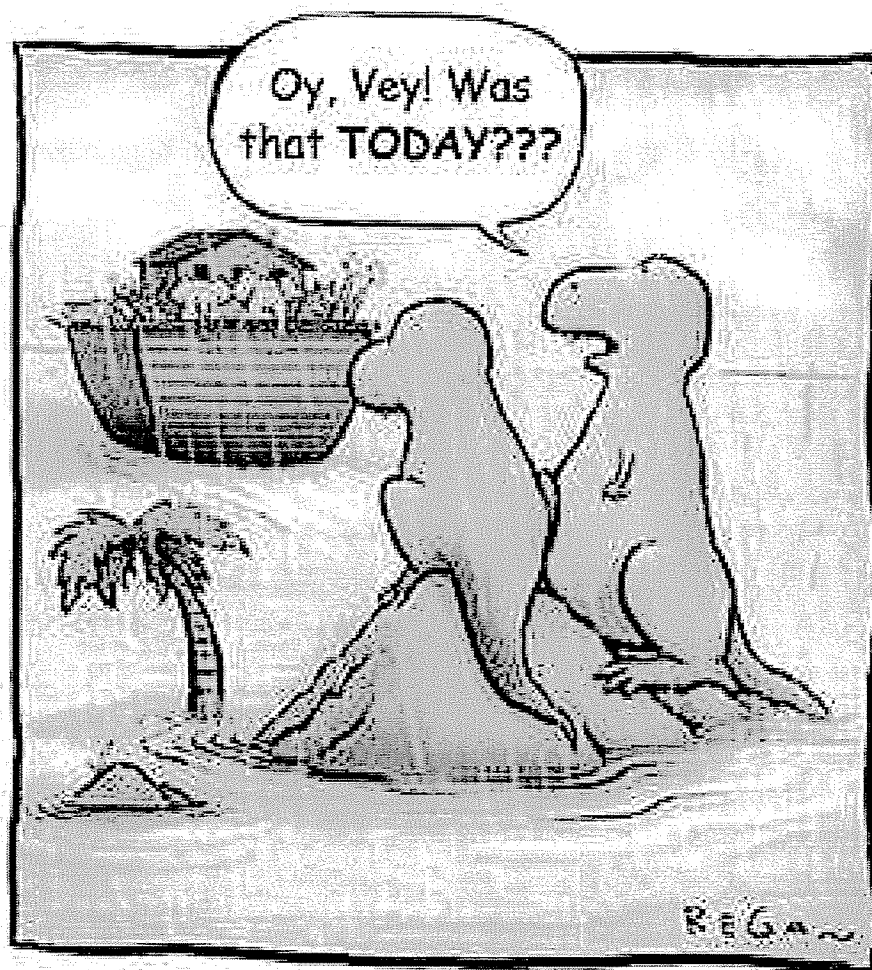

The Mabul (Flood): History or Metaphor, Global or Local

Rabbi Efrem Goldberg
Source Sheets
reg@brsonline.org

NATIONAL GEOGRAPHIC NEWS

NATIONALGEOGRAPHIC.COM/NEWS

Noah's Ark Found? Turkey Expedition Planned for Summer

Hillary Mayell
for National Geographic News

April 27, 2004

Satellite pictures taken last summer of Mount Ararat in Turkey may reveal the final resting place of Noah's ark, according to Daniel McGivern, the businessman and Christian activist behind a planned summer 2004 expedition to investigate the site.

"We're telling people we're 98 percent sure," said McGivern, a member of the Hawaii Christian Coalition. "In one image we saw the beams, saw the wood. I'm convinced that the excavation of the object and the results of tests run on any collected samples will prove that it is Noah's ark."

McGivern wrote a list in his Bible more than 20 years ago of ten great projects. Finding Noah's ark was at the top of his list.

McGivern began his quest in earnest in 1995, when the publication of a book on the topic moved him to arrange for satellite images to be taken of Mount Ararat.

Attempts to take satellite images in previous years had been foiled by clouds, unavailability of imaging equipment, and lack of image resolution. But the attempts had helped pinpoint the location. In the summer of 2003, everything came together.

"Last year was the hottest summer in Europe since 1500; more than 21,000 people died of the heat wave," McGivern said. "The summer melt was far more extensive than it has been in years."

DigitalGlobe, a commercial satellite-imagery company, confirmed that they took the images that McGivern is using.

An international team of archaeologists, forensic scientists, geologists, glaciologists, and others is being recruited to investigate the site sometime between July 15 and August 15.

Ahmet Arslan, a professor in Turkey who has climbed the mountain 50 times in 40 years, will lead the expedition. Arslan reported an eyewitness sighting of the ark and took a photograph in 1989 from about 220 yards (200 meters) away. However, he couldn't get any closer, and the picture is not definitive.

"We hope to assemble what we're calling the Dream Team," Arslan said. "The slopes are very, very harsh and dangerous on the northern face—it is extremely challenging, mentally and physically."

Noah's Ark

The story of Noah's ark is told in the Book of Genesis. It says God saw how corrupt the Earth had become and decided to "bring floodwaters on the Earth to destroy all life under the heavens." God is said to have told Noah, an honorable man, to build an ark 450 feet (137 meters) long, 75 feet (23 meters) wide, and 45 feet (14 meters) high, and fill it with two of every species on the Earth. It reportedly rained for 40 days and 40 nights. After about seven months, the waters receded, and the ark came to rest, according to the Bible.

Three major world religions—Christianity, Judaism, and Islam—believe in Noah and his ark. Reports of ark sightings have been numerous. Witnesses often describe an old wooden structure sticking out of the snow and ice

near the summit of Mount Ararat.

Despite the numerous sightings and rumors—of pictures taken by the CIA and locked in vaults, of lost photographs taken by a Russian expedition at the behest of T sar Nicholas Alexander in 1918—no scientific evidence of the ark has emerged.

"On the one hand, I'm hopeful. On the other hand, I'm very skeptical" of the validity of the satellite images, said Rex Geissler, president of Arclmaging (Archaeological Imaging Research Consortium). "There is no publicly available picture that readily shows a man-made object that has any clarity whatsoever ... Some of the photos are outright misrepresentations, non-scientific, and do not prove anything.

"We think that with the hundreds of explorers who have visited the region, if the ark was jutting out of the ice, it would be obvious."

Arclmaging was the first organization to receive permission from the Turkish government to survey the mountain since 1981. The archaeological research organization conducted a preliminary investigation of the icecap using ground-penetrating radar in 2001.

The Search Continues

The Bible states that Noah landed in the region of the ancient kingdom Urartu. Mount Ararat (its name probably a corrupted version of Urartu) has been the focus of those seeking the ark because it—at 17,000 feet (5,165 meters)—is the highest point in the area.

A volcanic mountain, Ararat is covered by an icecap from 14,000 feet (4,300 meters) to 17,000 feet (5,200 meters). The icecap is about 17 square miles (44 square kilometers) in size and is as deep as 300 feet (90 meters).

Known to locals as Agri Dagi—Turkish for "mountain of pain"—Ararat is not easy to access. Located in eastern Turkey—close to the borders of Armenia and Iran, and only 150 miles (240 kilometers) from Iraq—the region is politically volatile and often dangerous. Much of the region is part of a military zone, and getting permission to explore it is extremely difficult.

The Arclmaging team hopes to visit the region to continue their mapping of the icecap this summer.

McGivern is optimistic his group will also be on the face of the mountain this summer. He and Arslan met last week with the Turkish ambassador to the U.S. Arslan, who at one time worked in the Turkish prime minister's office, plans to meet with the prime minister next week.

"The ark is broken into a minimum of three pieces, up to six, from a huge earthquake that occurred in 1840. But it's been miraculously preserved. The satellite imagery shows vertical beams, and one horizontal beam," McGivern said.

© 1996-2008 National Geographic Society. All rights reserved.

Prof. YEHUDAH LEVI

Flood

Also significant is the fact that practically all cultures have a tradition of a major flood which destroyed almost all of mankind. By far the best known, is the biblical record of the Noah's flood. Next is the Akkadian Gilgamesh epic, in which one Utnapishtim tells in detail of a flood, brought on by the gods to destroy mankind. From this flood, he, together with his wife, is said to be the only survivor. Similar traditions are found in the Sumerian legend concerning Ziusudra. Other cultures that have a flood tradition, include India (Manu legend), China (Da Yu), Eskimo, and in the Western Hemisphere, American Indians (Iroquois), and Mexico (Maya - "Creation").³³

Especially interesting is the fact that, in the Gilgamesh epic, Utnapishtim's boat lands on a mountain top, whence, after seven days, he sends a dove, which returns signaling that the land is not yet dry. Eventually he sends a raven, who does not return. The astonishing parallels with the biblical narrative of Noah's arc very strongly point to a common origin. Rabbi Biberfeld³⁴ contrasts the two versions:

The resemblances between this Babylonian story and the Biblical account are obvious.³⁵ The agreement does not extend only to the incidents of the tale but even to its actual phrasing.³⁶ There are, however, most significant differences. The Babylonian conception of the deities is in strong contrast with the dignity of Biblical monotheism. The Babylonian gods disagree, are false to one another and false to men; they crouch with fear like dogs and come swarming about the sacrifice like hungry flies. The Babylonian Noah was saved through celestial favoritism, not because he was righteous and blameless. Such instances strongly indicate that the Bible supplies the original record,

³³ For all of these, see ref. 29, under the headings given here parenthetically.

³⁴ Ref.31, 1:76-77

³⁵ G.A. Barton, *Archeology and the Bible* (Philadelphia, 1937); p.331. L. Woolley, *Abraham, Recent Discoveries and Hebrew Origins* (London, 1936); pp.169ff.

³⁶ Woolley, loc. cit.

whereas the Babylonian version was distorted by mythical and polytheistic perversions.³⁷ As in previous cases, we arrive at the conclusion that it is ridiculous to assume that by a process of purification these absurdities could have been transformed into the terse and majestic narrative of the Bible. The only adequate solution is that a simple and true original report, as retained in the Bible, was handed down by all the descendants of Noah, and later on, in their hands, distorted by polytheistic and mythical absurdities. The similar phrasing and verbal identity of some passages of the two versions would indicate that they were part of the original account.

This explanation is natural and self-evident, but in this instance external evidence is available. Besides the version of the Gilgamesh poem, which was written down in the 7th century B.C.E., fragments have been discovered of a much older Babylonian version written at Nippur at about 2000 B.C.E.³⁸ It represents Noah (Ziugiddu) as a very pious man, who was apparently saved from destruction on account of his piety. After the Flood he prayed that the curse that had come upon the land might be raised. This old version thus motivates the Flood and the rescue of Noah as acts of justice and not as celestial caprices. There can not be the slightest doubt, then, that the older form was much purer in its moral content. Consequently, the perversions of the later form mean that the original higher level had been lost. This shows, in principle, that the fact that the Biblical accounts are everywhere higher than their parallels is not due to a process of progressive purification but to the retention of originally high forms in their simplicity and purity. This is also the reason why, in this case, the less corrupt, old account from Nippur agrees more nearly with the Biblical account in the fundamental concept of the Flood than the much later one of the 7th century.³⁹

It is noteworthy that R. Gedalyah Nadel, a highly respected Torah authority, points out that the Biblical text does not necessarily mean that the flood covered the whole globe. Citing Talmudic statements which imply that such phrases as "under the

³⁷ Barton, loc. cit.

³⁸ Barton, Ref.35, p.336

³⁹ Loc. cit.

א. (א) בראשית ברא אלהים. אמר רבי יצחק לא היה צריך להתחיל התורה אלא מהחדש הזה לכם¹, שהיא מצוה ראשונה שנצטוו בה ישראל, ומה טעם פתח בבראשית. שאם יאמרו אומות העולם² לסטים אתם שכבשתם לכם³ ארצות שבעה גוים, הם אומרים להם כל הארץ של הקב"ה היא, ונתנה⁴ לאשר ישר בעיניו וברצונו⁵ נתנה להם. וברצונו נטלה מהם ונתנה לנו. וזו אגדה⁶ בלשון שכתבה רבינו שלמה בפירושו⁷. ויש לשאול בה, כי צורך גדול הוא⁸ להתחיל התורה בבראשית ברא אלהים, כי הוא שורש האמונה, ושאינו מאמין בזה וחושב שהעולם קדמון הוא כופר בעיקר⁹ ואין לו תורה כלל¹⁰. והתשובה, מפני שמעשה בראשית סוד עמוק אינו מובן מן המקראות, ולא יודע על בוריו אלא מפי הקבלה עד משה רבינו מפי הגבורה, ויודעיו חייבין להסתיר אותו⁹, לכך אמר רבי יצחק שאין להתחיל התורה⁹ צורך בבראשית ברא, והספור במה שנברא ביום ראשון ומה נעשה ביום שני ושאר הימים, והאריכות ביצירת אדם וחווה, וחטאם ועונשם, וספור גן עדן וגרוש אדם ממנו, כי כל זה לא יובן בינה שלימה מן הכתובים וכל שכן ספור דור המבול והפלגה, שאין הצורך בהם גדול, ויספיק לאנשי התורה בלעדי הכתובים האלה, ויאמינו בכלל בנזכר להם¹⁰ בעשרת הדברות, כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בהם וינח ביום השביעי¹¹, ותשאר הידיעה ליחידים שבהם זלכה למשה מסיני עם התורה שבעל פה.

RAMBAN (1) (10:10 א' ק"ל)

The answer is that the process of creation is a deep mystery not to be understood from the verses, and it cannot truly be known except through the tradition going back to Moses our teacher who received it from the mouth of the Almighty, and those who know it are obligated to conceal it.⁵ It is for this reason that Rabbi Yitzchak said that it was not necessary for the Torah to begin with the chapter of *In the beginning G-d created* and the narration of what was created on the first day, what was done on the second and other days, as well as a prolonged account of the creation of Adam and Eve, their sin and punishment, and the story of the Garden of Eden and the expulsion of Adam from it, because all this cannot be understood completely from the verses. It is all the more unnecessary for the story of the generations of the flood and of the dispersion to be written in the Torah for there is no great need of these narratives, and, for people who believe in the Torah, it would suffice without these verses. They would believe in the general statement mentioned to them in the Ten Commandments: *For in six days the Eternal made heaven and earth, the sea, and all that is in them, and rested on the seventh day,*⁶ and the knowledge of the process of creation would remain with individuals as a tradition from Moses who received the law on Sinai together with the Oral Torah.

GEMARA (2) (10:10 א' ק"ל)

The Gemara analyzes the dispute between R' Yochanan and Reish Lakish:

R' - אמר לו רבי יוחנן - The master said above: Why, וְהָיָה כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּרוּקָה הִיא - אמר ר' Yochanan said to him: **all of the Land of Israel is automatically pre-inspected!** **Regarding what point do they [Reish Lakish and R' Yochanan] disagree? - One master [Reish Lakish] holds that the Flood descended in the Land of Israel, while the other master [R' Yochanan] holds that it did not descend there.**^[18]

The Gemara elaborates:

Rav Nachman bar Yitzchak said: - אמר רב נחמן בר יצחק - And both of them expounded the same verse, only in different ways. Scripture states that God told the prophet Ezekiel:^[19] **Say to her - אַמְרִי לָהּ - Son of man! בְּנֵי-אָדָם, "You are a land that has not been cleansed; she has not been rained upon on the day of fury."** - ר' Yochanan maintains: **The verse is to be read as asking a rhetorical question: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מִי לֹא מְטֻהָרָה - O Land of Israel, are you not cleansed? בָּלוּם יָרְדוּ עָלֶיךָ - Did then the rains descend upon you on the day of fury?**^[20] - **And Reish Lakish maintains: The verse is to be read according to its plain meaning: אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא מְטֻהָרָה אַתְּ - You are a land that was not cleansed, מִי לֹא יָרְדוּ עָלֶיךָ גְּשָׁמִים בְּיוֹם זַעַם - for did not the rains descend upon you on the day of fury?**

TOSAFOS (3) (10:10 א' ק"ל)

ולא כתיב ויכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים קרא עליו ולא יהיה כך עקר ועקרה ובנהמתך אפי' הבחינו שכן לא יתפקד מן התשובה ושאל י"ל דויכסו כל ההרים היט ששלט הכל המבול בכל מקום כדאמרינן לקמן דמתי בהבלא ואוסי סתי היה ר"ל שלא היה שם לא הבל ולא שום דבר אי נמי לאוסי סתי נחטט לדחות בקש וקרא (להבא) ל"ק דבמקום שירד מבול ההם קאמר שנתכסו ההרים:

הפסוקים י"ז. ויהי המבול ארבעים יום על-הארץ, וירבו המים וישאו את-התבה ותתם מעל הארץ. ותברו המים וירבו מאד על-הארץ, ותלך התבה על-פני המים. והמים גברו מאד מאד על-הארץ, ויכסו כל-ההרים הגבוהים אשר-תחת כל-השמים. המש עשרה אמה מלמעלה גברו המים, ויכסו ההרים.

העובדה שסיפור המבול מצא הדים גם באגדות שאר העמים, איננה יכולה אלא לשמש לאישורו של המסופר בתורה. ויש מן הטענות המועלות כנגד המסופר כאן, שכמעט ואין מקום להתחשב בהן. כך, למשל, כאשר מפקפקים באפשרות המעשית לשיכונם של כל בעלי החיים ואיחסון המספוא שלהם לשנה תמימה בתוך התיבה — כאילו אפשר לקבוע בבטחון, כמה מיני בעלי חיים היו קיימים אז. ומלבד זאת, הרי כלל לא נאמר במפורש במקרא, אם אמנם כל כדור הארץ הוצף במימי המבול, או שמא בא המבול רק באותן ארצות, שהיו כבר אז מיושבות על ידי המין האנושי. ואם כך, כלום אין להניח שבעלי חיים ממינים שונים נשארו

יש כאן משום ריבוי כפלי לשון בזה אחר זה, וזאת כדי ליתן ביטוי ציורי לשטפון הגדול. בדומה לתחילת פרק ב' לדעיל, בה היה צריך ליצור הפסקה לציון סיום הבריאה, ולשם כך הוקדש פסוק שלם לכל מושג ומושג, כן בא גם כאן פסוק מיוחד לכל ענין וענין. פסוק יז בא לומר, שהמים היו מרובים ושגשאו את התיבה. פסוק יח — התיבה שטה על פני המים. פסוק יט — המים כסו את כל ההרים הגבוהים. פסוק כ — המים גבהו חמש עשרה אמה מעל לראשי ההרים. — כל-ההרים וגו'. לפי זה נראה, שאכן כסו מי המבול את כל פני האדמה, ואמנם, מחקריהם של מדעני טבע רבים אשרו דעה זו¹⁰). אולם עדיין אפשר

בחיים באזורים הלא-מיושבים? וכבר אמרו חכמינו ז"ל: אשר בימי נח, מבול אשר הציף שלישי העולם, גם בני אנוש³⁰).

גם להגן על הדעה שלפיה לא היה המבול כללי, דעה שמסתמכת על תופעות אחרות, כי הביטוי „אשר-תחת כל השמים” יהיה מוצדק גם אם נפרשהו — כל חלקי הארץ המיושבים על ידי בני אדם, ומה גם שאף לפי דעה אחת שבתלמוד¹¹) „לא ירד לארץ ישראל”.

ר' ג'דאליה נאבל (1923-2004)

[STUDENT of CHAZON ISH]

וזה אשר תעשה אותה שלש מאות אמה אורך התיבה, חמישים אמה רחבה וכו' ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התיבה — האם הממדים הללו של התיבה מספיקים לכל מיני בעלי החיים, בהמות וחיות עופות ורמשים, המצויים בכל כדור הארץ? והלא יש מספר עצום של מינים?

ותחת הארץ לפני הא-לקים ותמלא הארץ חמס" — "הארץ" אינה דוקא כל העולם כולו. "הארץ" כאן היא ארץ קדמת עדן, שבה מתרחשים הדברים שהתורה מספרת עליהם. כאן "בני האלהים" חמסו וגזלו, חטפו נשים ועשו כל תועבה. הארץ הזאת נשחתה לפני הא-לקים.

ועוד: בעלי החיים זקוקים למרחב מחיה מינימלי. אם ידחוק אותם זה על זה — ימותו. אבל, אם נניח שהכוונה רק לבעלי החיים המצויים בארצו של נח, ארץ קדמת עדן, הדבר אפשרי. ייתכן אפילו שנוח לא נצטוו להכניס ממש כל מין ומין הקיים בסביבתו, אלא רק את המינים העיקריים, וגם זה נקרא "מכל החי מכל בשר"⁸.

"לשחת כל בשר וכו' מתחת השמים, כל אשר בארץ יגוע" — כבר אמרנו ש"מתחת השמים" מתייחס לשמים שעל הארץ הזאת, ארץ קדמת עדן. בשביל האדם החי בסביבה הזאת זהו כל העולם, כל מה שהוא רואה אותו ומתייחס אליו. יש להביא ראיה מהגמרא לזה. בבכורות (נח). למרנו: "הנודר ממימי פרת אסור בכל מימות שבעולם", כי מקודרת הפרת גבוהים, וכל מימי האיזור עולים ושופעים מהם בגלל חוק הנימיות של הנוזלים. האם אין בעולם כולו מקומות גבוהים יותר ממוצאי הפרת, שאינם מושפעים כלל מהפרת? — וראי שיש, והלשון "כל מימות שבעולם" פירושה בודאי: שבכל האיזור, בכל המזרח התיכון. זהו "כל העולם" למי שחי באיזור זה. ועוד למדנו בזבחים (ק"ג). שרי יוחנן וריש לקיש נחלקו האם המבול ירד גם בארץ ישראל או לא. האם ארץ ישראל איננה "מתחת השמים"? רואים שאפשר לחשוב שמי המבול לא כיסו את כל העולם. ויש להבין שנחלקו לגבי ארץ ישראל, הואיל והיא קרובה לבבל, האם גם היא לקחה בכלל האיזור אשר ירד עליו המבול, או שהיא — בגלל קדושתה או מסיבה אחרת — ארץ אשר "לא גושמה ביום זעם".

והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים — האם גם הר האברסט כוסה? להלן אנו שומעים שהמים חסרו מקץ חמישים ומאת יום, "ותנת התיבה בתודש השביעי בשבעה עשר יום לתודש על הרי אררט", שהם — לפי אונקלוס והמפרשים — הרי קורדיסטן. מדוע לא נחה על האברסט? מסתבר שהרי אררט הם ההרים הגבוהים ביותר שכוסו על ידי מי המבול, כי המבול לא היה אלא בסביבה ההיא, סביבת הסהר הפורה. שם גברו המים מאד מאד, עד שהפכו את כל האיזור לאגם ענקי. בשאר איזורי העולם אולי לא ידעו בכלל שיש מבול.

(ו, יט) ויכסו כל ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים. לא כל ההרים כוסו, נאמר כל פעמים והוא רבוי אחר רבוי ובא למעט, וכן במסכת זבחים (קיג) לדעה אחת לא ירד מבול לארץ ישראל. ואינו דומה ללעיל לשחת כל בשר וגוי מתחת השמים ובדברים (ב) על פני העמים תחת כל השמים שבשניהם נאמר כל רק פעם אחת. ועוד משמע ההרים הגבוהים אשר תחת כל השמים פ"י אותם ההרים שכל השמים מעליהם, ולהוציא ההרים הגבוהים ביותר שראשם בעננים וראה להלן על הכתוב עיר ומגדל וראשו בשמים. ועוד משמע אשר תחת כל השמים פ"י המצויים בכל מקום, ולהוציא ההרים הגבוהים מאד שאינם אלא במקומות אחדים.

(Bereishit 7:19). "All the high mountains were covered that are under all of heaven." Not all mountains were covered. The word "all" (kal) is repeated and is a ribui achar ribui and comes to limit (l'mayeit). Thus, according to one opinion in Zevachim 113 "the flood did not descend to Eretz Israel." This is also the implication of "the high mountains were covered that are under all of heaven" i. e., those mountains that have all of heaven above them, which excludes the highest mountains whose tops are in the clouds. And similarly the implication of "that are under all of heaven" is those [mountains of the sort] that are found everywhere, which excludes the very high mountains that are only [found] in a few places."

→ AISH.COM (BEFORE BEING REMOVED)

THE FLOOD WAS DIRECTED AGAINST CIVILIZED MAN

God decided to wipe out all vestige of civilized man. It is curious that all the peoples surrounding the region of Mesopotamia have a flood myth as part of their cultural heritage. There is also archeological evidence of a flood that covered the entire region. There is no trace of the flood in Australia or the Americas, or any other region that was not culturally attached to the cradle of civilization.

According to the thesis presented in this essay this makes perfect sense. The flood was truly world wide, but the world referred to is the world of Adam, the civilized world. The rest of the planet was still inhabited by Stone Age man, the creature created on the sixth day along with the rest of the higher animals. That creature was never summoned to judgment, and there was no reason to destroy his world.

While studying at the famed yeshivas of Chaim Berlin, Lakewood and the Mir in Jerusalem, Rabbi Noson Weisz also received a degree in Microbiology from the University of Toronto, MA in Political Science at the New School for Social Research and his LLB from the University of Toronto. Rabbi Weisz is currently a senior lecturer at Yeshiva Aish HaTorah in Jerusalem.